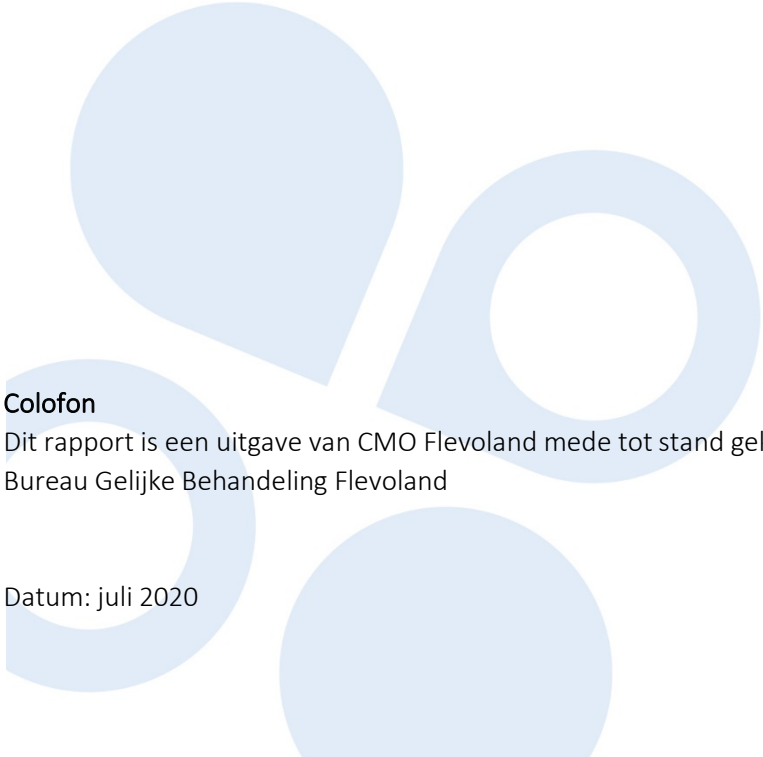

Regenboog Enquête Flevoland

Zichtbaar jezelf zijn in de Noordoostpolder

Colofon

Dit rapport is een uitgave van CMO Flevoland mede tot stand gekomen door Provincie Flevoland en Bureau Gelijke Behandeling Flevoland

Datum: juli 2020

Inhoudsopgave

1 De regenboogenquête Flevoland	4
1.1 Achtergrond	4
1.2 Doel van het onderzoek	4
1.3 Het onderzoek in de praktijk.....	4
2 LHBT+ in de Noordoostpolder	5
2.1 Respondenten	5
2.2 Veiligheid en zichtbaarheid	6
2.3 Veilig Wonen	9
2.4 Arbeidsmarkt.....	9
2.5 Onderwijs	11
2.6 Gezondheidszorg en Welzijn	13
2.7 Media en beeldvorming	14
2.8 Sport en recreatie in de Noordoostpolder	14
2.9 Uitgaansleven in de Noordoostpolder.....	15
2.10 Familie, vrienden en netwerk.....	17
2.11 Discriminatie en/of intolerantie	19
2.12 Regenboogactiviteiten.....	23
3 Conclusies en aanbevelingen	26

1 | De regenboogenquête Flevoland

1.1 Achtergrond

In mei en juni 2019 heeft Bureau Gelijke Behandeling Flevoland (BGBF), in het kader van Lelystad Regenboogstad en Flevoland Regenboogprovincie, in samenwerking met CMO Flevoland, een Regenboog enquête uitgezet in Flevoland.

Voor elke gemeente wordt een apart rapport geschreven, waarbij wordt ingezoomd op de veiligheidsbeleving en de zichtbaarheid. Ook de behoeften worden in kaart gebracht op verschillende terreinen. Aansluitend verschaft het rapport inzicht in de ervaren discriminatie en meldingsbereidheid, gevolgd door conclusies en aanbevelingen.

1.2 Doel van het onderzoek

Met dit onderzoek wordt beoogd inzicht te geven in de ervaringen en behoeften van LHBT+ (lesbiennes, homo's, biseksuelen, transgenderpersonen e.a.) in Flevoland voor gemeenten, politie en andere organisaties, zodat we duidelijk in beeld krijgen waar we samen verder aan kunnen gaan werken.

1.3 Het onderzoek in de praktijk

Voor de enquête is gebruik gemaakt van enquêtetool Survey Monkey. De enquête is verspreid via een roze nieuwsbrief van BGBF. Iedereen woonachtig in Flevoland en LHBT+ kon participeren aan dit onderzoek. Er was geen wachtwoord of persoonlijke uitnodiging vereist voor deelname aan de enquête. De vragenlijst is gebaseerd op eerder onderzoek en getest onder 3 deelnemers uit de doelgroep.

Uiteindelijk hebben 173 respondenten de enquête gevonden, waarvan er 104 zijn verwerkt. Een aantal respondenten heeft namelijk aangegeven niet in Flevoland te wonen, enkele respondenten identificeren zichzelf als 'hetero' en een respondent is meegenomen die volgens de selectiecriteria vroegtijdig was gestopt. Deze respondenten worden uitgesloten. In de Noordoostpolder resulteert dit in 22 respondenten van wie de antwoorden zijn geanalyseerd en in dit rapport uiteengezet worden.

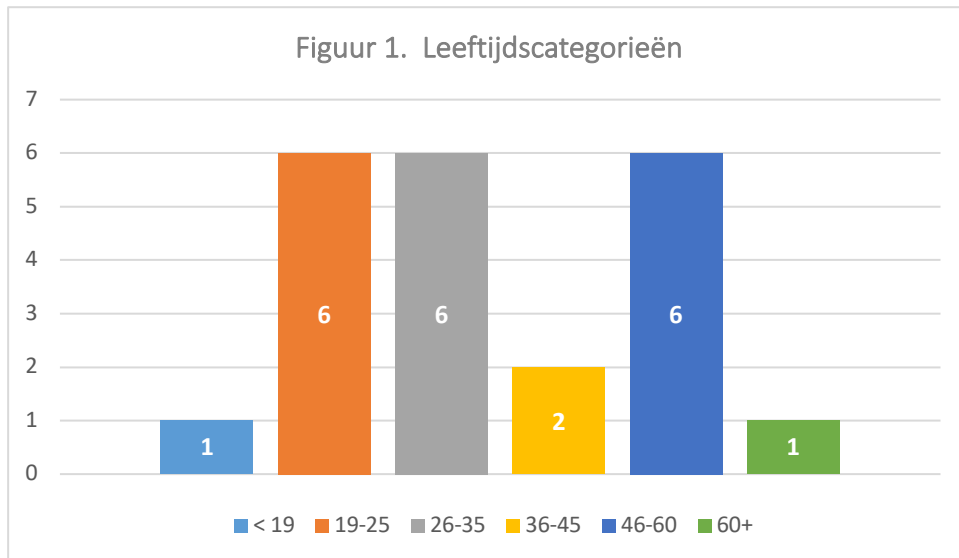
Er heeft een kleiner aantal respondenten dan beoogd meegedaan aan dit onderzoek.¹ Ook zijn respondenten met bi-culturele achtergrond ondervetegenwoordigd. Er wordt daarom geen vergelijking gemaakt tussen de respondenten. De verdeling man/vrouw is wel representatief.

¹ In dit onderzoek wordt de 'groep' intersexe personen niet meegenomen, omdat de uitdagingen voor hen veelal anders zijn dan bij LHBT+.

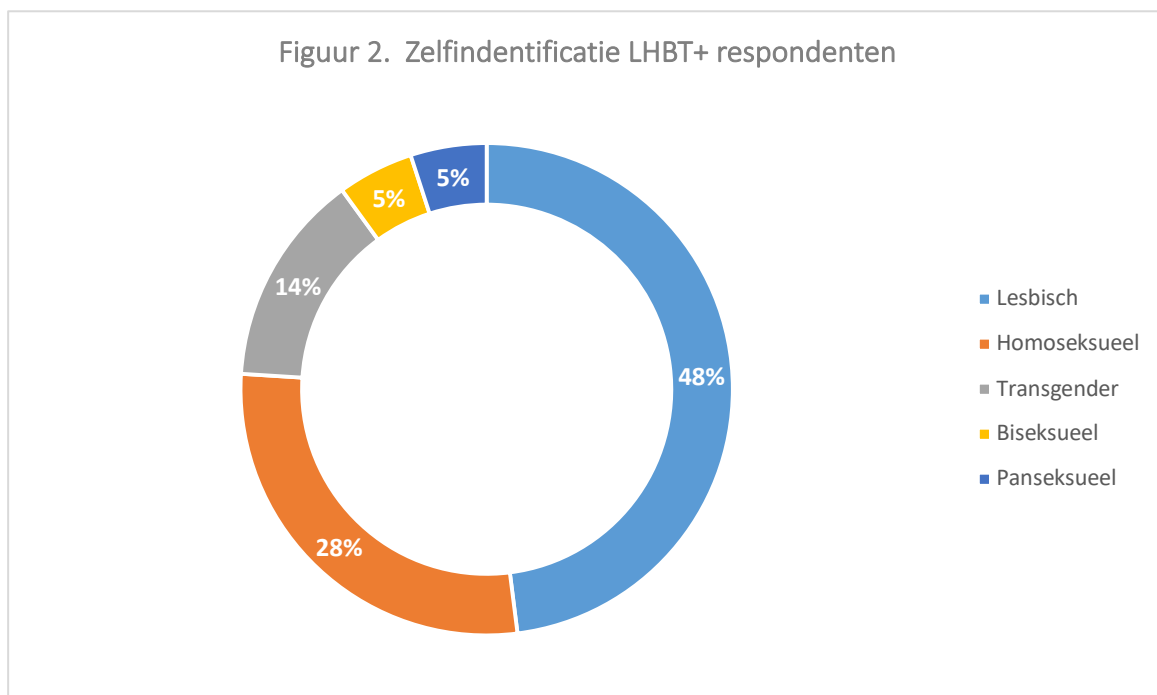
2 | LHBT+ in de Noordoostpolder

2.1 Respondenten

In de Noordoostpolder hebben 22 LHBT+ respondenten de enquête ingevuld. Het overgrote deel is van Nederlandse afkomst (96%), een klein percentage is van Marokkaanse afkomst (5%). De gemiddelde leeftijd van de respondenten is 34 jaar.

De meerderheid identificeert zich als lesbisch of als homoseksueel. Zie figuur 2 voor hoe de andere respondenten zich identificeren.

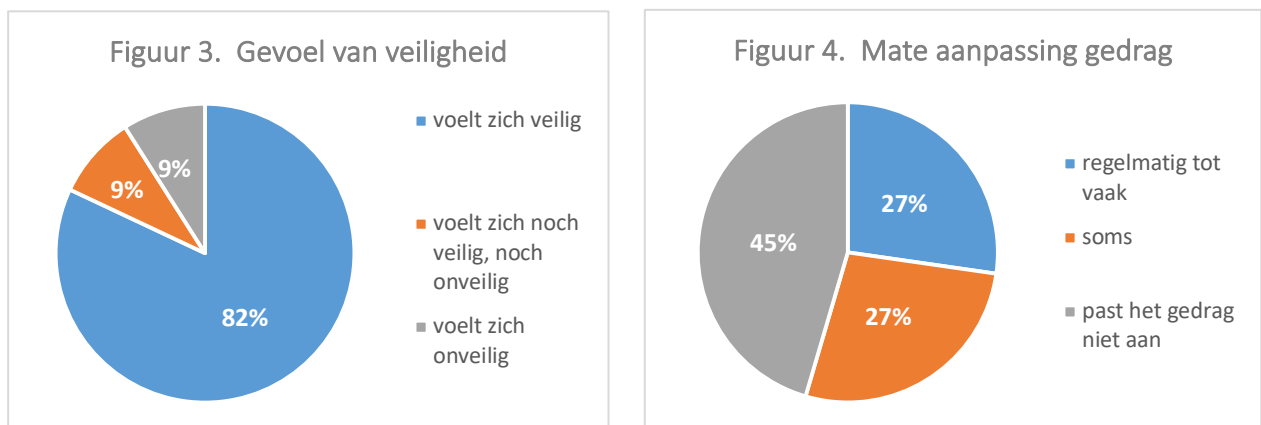
2.2 Veiligheid en zichtbaarheid

Zichtbaarheid

De kwaliteit van leven wordt gemiddeld beoordeeld met een 7,4. De meeste respondenten (n=18) vinden dat ze zichtbaar zichzelf kunnen zijn in de Noordoostpolder en beoordelen dat met een 6,8 gemiddeld (82% scoort een 6 of hoger).

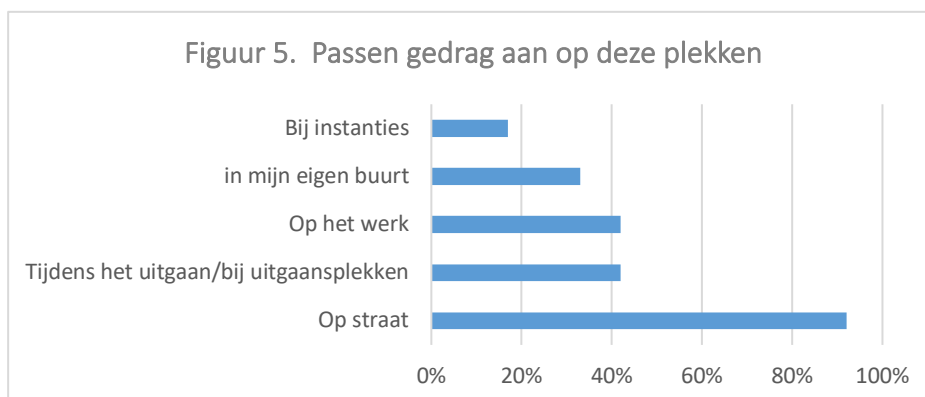
Gevoel van veiligheid in de Noordoostpolder

De LHBT+ respondenten voelen zich over het algemeen veilig in de Noordoostpolder, waarbij 82% aangeeft zich veilig tot zeer veilig te voelen (zie figuur 3). Toch mijdt een derde van de respondenten bepaalde plekken in de Noordoostpolder en past meer dan de helft van de respondenten soms, regelmatig tot vaak hun gedrag aan om zich veiliger te voelen (zie figuur 4).

Plekken die door een kleine subgroep (n=13) worden vermeden zijn bepaalde wijken/buurtten (27%), horecastraten/uitgaansplekken (14%) en het centrum van de Noordoostpolder (14%). Meer dan de helft van de respondenten (68%) zegt geen plekken te vermijden in de Noordoostpolder.²

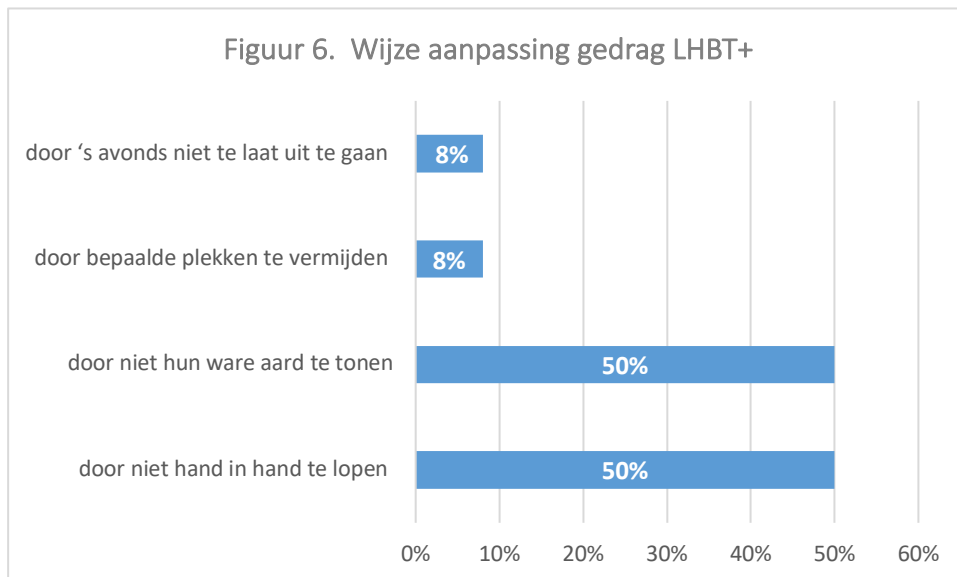
De groep respondenten die hun gedrag aanpast, doet dit vooral op straat, tijdens het uitgaan, op het werk en in mindere mate in de eigen buurt/wijk (zie figuur 5).

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=12. Respondenten konden meerdere antwoorden geven.

² Respondenten konden meerdere antwoorden geven.

Respondenten geven aan hun gedrag aan te passen³ vooral vanwege een eerder voorval/uit eigen ervaring (42%), of door verhalen die ze van anderen of via de media hebben gehoord (33%). Daarnaast zegt een kwart het gedrag aan te passen omdat ze zichzelf willen beschermen, omdat het daardoor minder risicovol is en omdat ze met gelovige mensen te maken hebben. Ten slotte geeft een klein aantal aan niet te weten waarom ze hun gedrag zouden aanpassen. Meer dan de helft van degenen die zeggen hun gedrag aan te passen, doet dit door onderling geen affectie te tonen (zie figuur 6).

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=12.

Ik kan... *“Niet meer hand in hand lopen met mijn partner.”*

Ik wil... *“Meer op de achtergrond zijn. Mezelf meer in bescherming nemen tegen de buitenwereld.”*

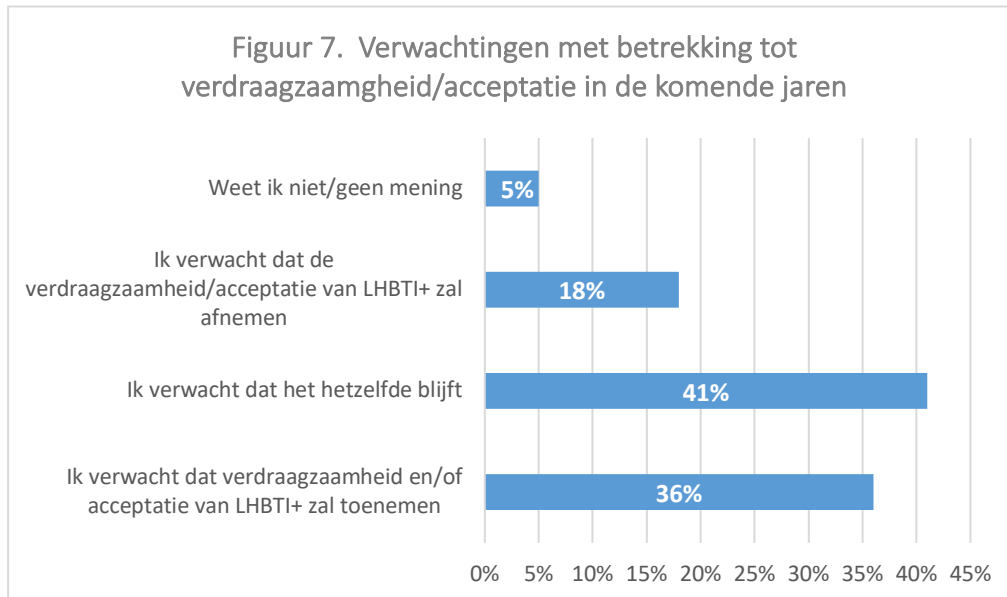
Ontwikkeling met betrekking tot veiligheid in de Noordoostpolder

De helft van de respondenten vindt dat veiligheid in de Noordoostpolder de afgelopen jaren ongeveer hetzelfde is gebleven (50%). Daarnaast geeft 23% aan dat ze denken dat het veiliger is geworden, terwijl 9% meer onveiligheid ervaart.⁴

³ Respondenten konden meerdere antwoorden geven.

⁴ 18% gaf aan hier geen mening over te hebben.

De meningen zijn verdeeld over de verwachtingen met betrekking tot de verdraagzaamheid en acceptatie van LHBT+ in de komende jaren. Sommige respondenten vinden dat het gelijk zal blijven, anderen vinden dat het zal toenemen (zie figuur 7).

Om de veiligheid en het veiligheidsgevoel van LHBT+-ers in de gemeente Noordoostpolder te vergroten hebben de respondenten⁵ de volgende suggesties gedaan:

- Vergroot de zichtbaarheid van LHBT+-ers.
- Inclusief denken bevorderen door begrip, respect en acceptatie.
- Meer uitgaansmogelijkheden of activiteiten realiseren voor LHBT+-ers,
- Meer voorlichting op scholen organiseren.
- Een LHBT+ vriendelijk beleid en procedures bij de gemeente Noordoostpolder en binnen het onderwijs implementeren.
- Wangedrag signaleren en aanpakken.

⁵ N = 21 doordat 1 respondent (vroegtijdig gestopt/vragen overgeslagen...)

2.3 Veilig Wonen

Openlijk uitkomen voor seksuele gerichtheid/genderidentiteit in de buurt/wijk

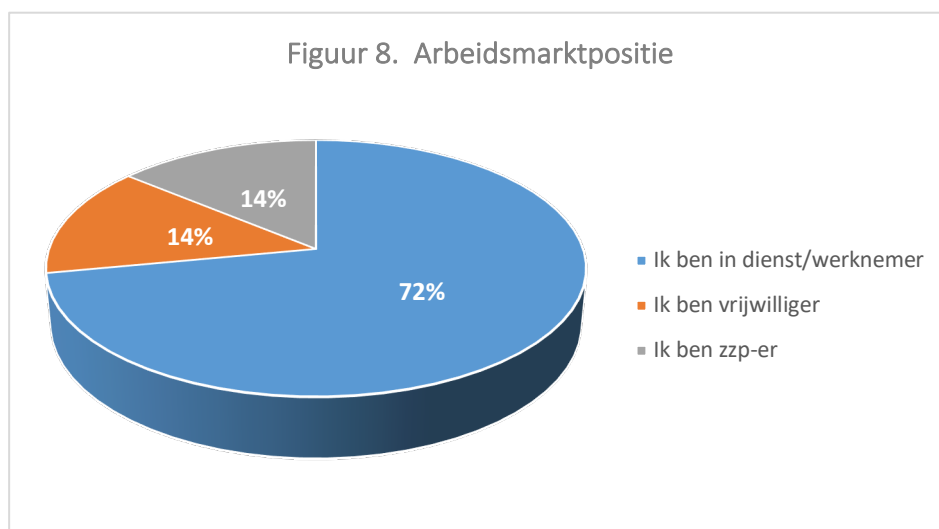
In de afgelopen 12 maanden woont (of woonde) de helft van de respondenten voor kortere of langere tijd samen met een partner van hetzelfde geslacht. Van de respondenten geeft 68% aan openlijk uit te kunnen komen voor hun seksuele gerichtheid/genderidentiteit in de eigen wijk of buurt. Voor 18% is dat afhankelijk van de situatie en 14% zegt dat niet te kunnen.

Een aantal respondenten (n=7) geeft aan waarom zij niet openlijk uitkomen voor hun seksuele gerichtheid/genderidentiteit in de buurt of wijk:

- sommige hebben geen zin;
- sommige zijn nog niet klaar om er voor uit te komen;
- sommige zijn onzeker over de reacties van mensen.⁶

2.4 Arbeidsmarkt

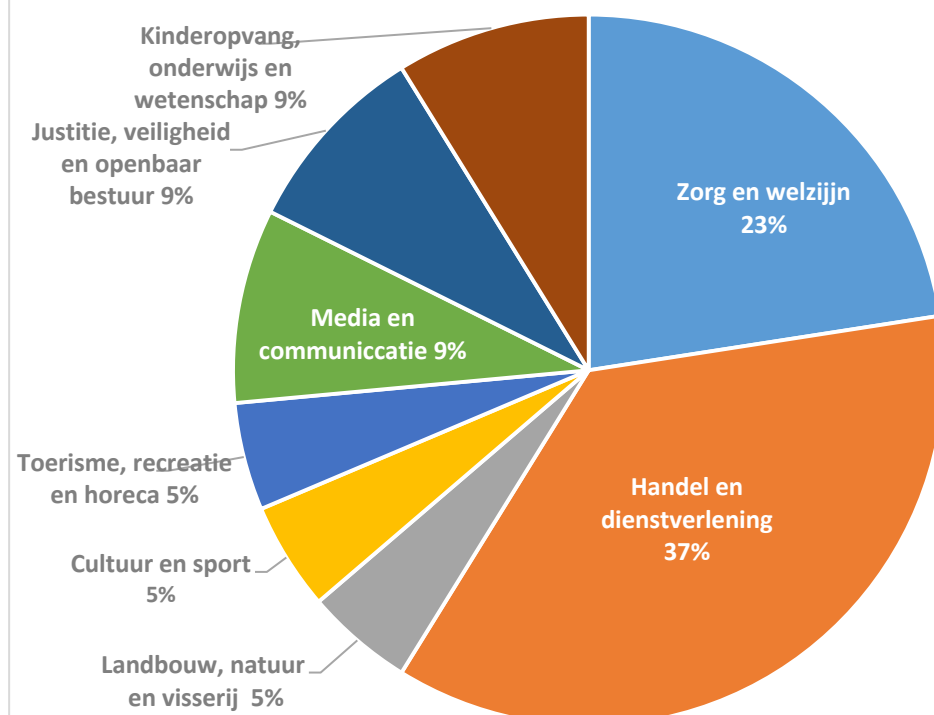
Alle respondenten geven aan in de afgelopen 12 maanden (vrijwilligers)werk te hebben of te hebben gehad (zie figuur 8).

De meeste LHBT+-ers zijn werkzaam of hebben gewerkt in de Noordoostpolder (73%). Naast de Noordoostpolder werken respondenten in andere gemeenten in Flevoland (19) en anderen werken buiten Flevoland (6). Zie figuur 9 voor de sectoren waar ze werkzaam (geweest) zijn.

⁶ vragen overslaan was geen mogelijkheid.

Figuur 9. Sector werkzaam (geweest)

Openlijk uitkomen voor seksuele gerichtheid

De helft van de LHBT+-ers komt op het werk openlijk uit voor hun seksuele gerichtheid/genderidentiteit. Voor 41% is dat afhankelijk van de situatie en twee respondenten komen er op het werk niet openlijk voor uit. Redenen (n=11) om niet (altijd) open te zijn over hun seksuele gerichtheid of genderidentiteit zijn onder andere:

- ziet niet de relevantie voor het werk;
- heeft angst voor afwijzing, veroordeling of het gevoel van schaamte;
- door conservatieve/negatieve denkbeelden over LHBT+-ers.

“Mijn werkgevers zijn christelijk, dus ben ik erg voorzichtig met dit soort dingen.”

“Ik vind het niet nodig als nieuwe mensen het weten en mij gelijk als man zien, ik hou het graag zo. Hoef ik niet uit te leggen,”

Bijna een derde van de respondenten geeft aan discriminatie of intolerantie op het werk te hebben ervaren vanwege hun seksuele gerichtheid/genderidentiteit, voornamelijk door klanten of collega's door negatieve/beledigende opmerkingen of ongelijke behandeling.

Discriminatie bij het zoeken naar werk

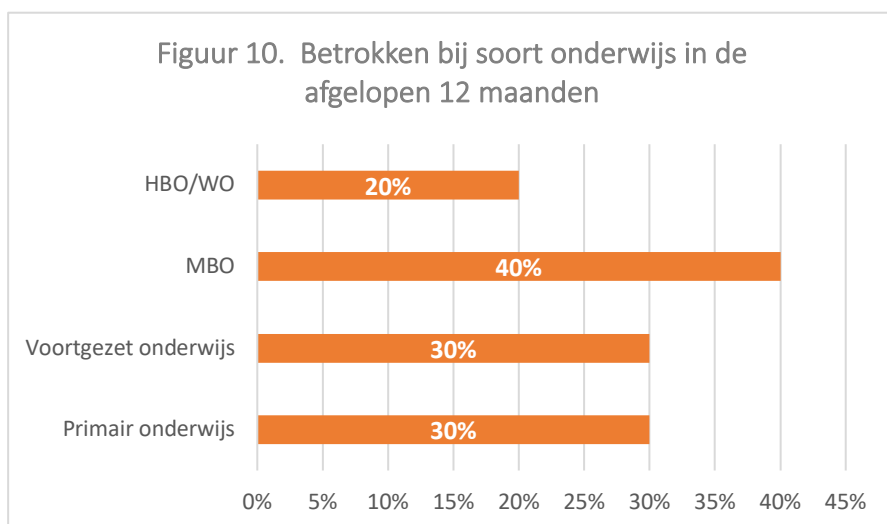
Van de respondenten was 55% op zoek naar werk. Van degenen die op zoek zijn naar werk ondervonden sommige respondenten de afgelopen 12 maanden éénmaal of meermaals moeilijkheden bij het vinden van (nieuw) werk vanwege hun seksuele gerichtheid of genderidentiteit. Twee respondenten geven aan het eenmalig te hebben ondervonden en drie respondenten ondervonden dit meermaals. Een respondent geeft aan meerdere malen afgewezen te zijn. Een andere respondent ondervindt ongelijkheid te maken met haar gender en seksuele identiteit. Sommige ondervonden moeite met het vinden van (nieuw) werk, maar niet vanwege hun seksuele gerichtheid of genderidentiteit (3). Anderen hebben een nieuwe baan gevonden (4).⁷ 45% was niet op zoek naar werk.

Ik ben bij het zoeken naar werk...“meerdere malen afgewezen. Misschien zijn de klanten er oncomfortabel mee.”

2.5 Onderwijs

Betrokkenheid

Meer dan de helft van de LHBT+-ers is de afgelopen 12 maanden niet betrokken geweest bij het onderwijs (55%). Van degenen waar dit wel het geval was zat 40% op school, was 40% werkzaam in het onderwijs en zorgde 20% voor schoolgaande kinderen. Figuur 10 geeft aan bij welke schooltype respondenten zijn/waren betrokken.

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=10.

Bij alle LHBT+-ers die betrokken waren bij het onderwijs vond dit plaats in de Noordoostpolder. Hiervan is/was 71% tevens buiten de Noordoostpolder betrokken bij het onderwijs.

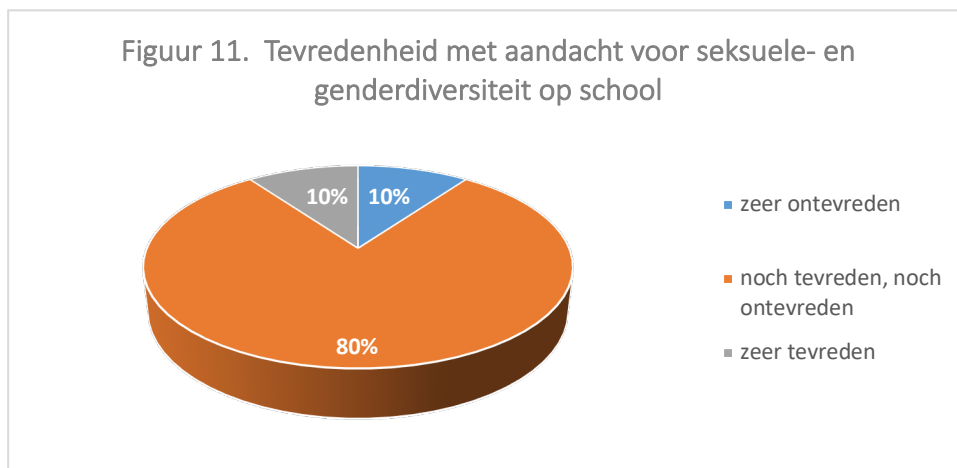
⁷ Deze cijfers zijn gebaseerd op n=12.

Aandacht voor het thema seksuele- en genderdiversiteit

Van de respondenten is 80% noch tevreden, noch ontevreden met de aandacht voor de thema's seksuele- en genderdiversiteit op school. Eén respondent is zeer tevreden; er wordt precies genoeg aandacht besteedt aan het onderwerp. Niet te veel en niet te weinig. 1 respondent is zeer ontevreden en vindt dat er meer aandacht nodig is voor het thema.

“Diversiteit wordt steeds beter meegenomen in zorg en welzijn.”

In figuur 11 wordt de tevredenheid weergegeven met de aandacht die op school wordt besteed aan de thema's seksuele- en genderdiversiteit.

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=10.

Ondanks dat de meeste respondenten niet uitgesproken ontevreden zijn over de aandacht voor het thema seksuele- en genderdiversiteit op hun school, worden er wel genoeg suggesties gedaan om deze aandacht te verbeteren (n=10):

- de zichtbaarheid van seksuele- en genderdiversiteit in beleid en gedrag te vergroten.
- te komen tot een (meer) proactieve opstelling van teams, directie en bestuur m.b.t. seksuele- en genderdiversiteit in beleid en procedures.
- voorbeeldig gedrag te stimuleren bij docenten en studenten en elkaar meer aan te spreken op hun gedrag.
- meer voorlichting over seksuele- en genderdiversiteit in het onderwijs en het thema bespreekbaar maken in de klas.
- seksuele- en genderdiversiteit meer inclusief te maken en niet meer als apart te beschouwen.
- het oprichten van een Gender and Sexuality Alliance (GSA).

2.6 Gezondheidszorg en Welzijn

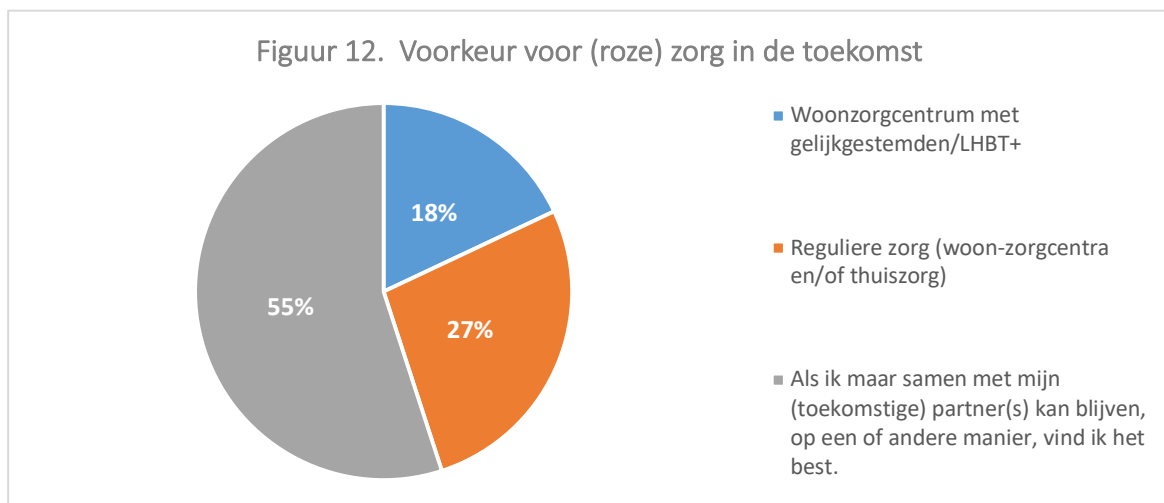
De meeste LHBT+-ers hebben geen negatieve ervaring of zelfs geen ervaring opgedaan met zorg- en welzijnsinstellingen in de afgelopen 12 maanden, behalve één van de respondenten.

Aandacht en behoeften

Bijna een derde van de LHBT+-ers (27%) vindt de aandacht voor seksuele- en genderdiversiteit binnen zorg en welzijn in de Noordoostpolder onvoldoende. Een minderheid (14%) vindt het voldoende en meer dan de helft van de respondenten (54%) weet niet of er voldoende aandacht hiervoor is.

“Naar mijn mening hoor je hier minder erover dan in de grotere plaatsen.”

Meer dan de helft van de respondenten geven de voorkeur aan op één of andere manier samen met de toekomstige partner(s) te blijven als ze een leeftijd bereiken of in een situatie terecht komen dat ze zorg nodig hebben (zie figuur 12).

LHBT+ vriendelijke huisarts en vangnet bij depressie en suïcidale gedachten

De meeste LHBT+-ers (77%) ervaren hun huisarts als LHBT+-vriendelijk. Een respondent vindt de huisarts respectvol, betrokken en vindt dat hij/zij op de hoogte is van het onderwerp. Een andere geeft aan dat de huisarts zorgzaam is. 23% weet niet of ze hun huisarts als LHBT+- vriendelijk moeten typeren.

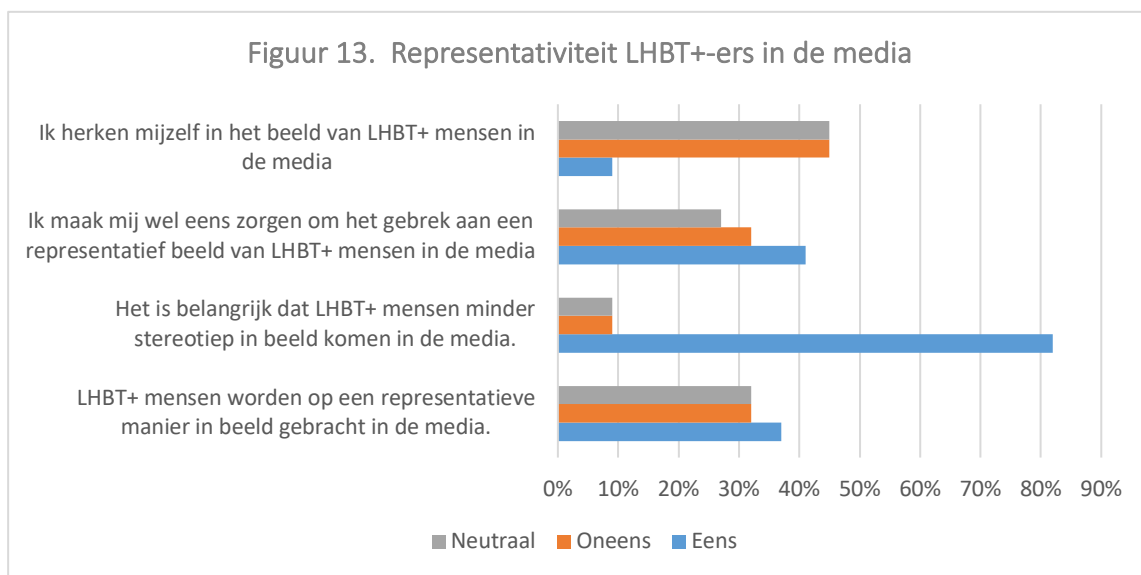
Van de respondenten (41%) die bekend zijn met depressieve gevoelens en/of suïcidale gedachten, zegt 4% dat het verband houdt met hun seksuele gerichtheid/genderidentiteit.⁸ Voor een respondent

⁸ Deze cijfers zijn gebaseerd op 9 van de 22 respondenten.

is het een ervaring uit het verleden. Een andere respondent heeft nog last. Een respondent heeft geen hulp meer nodig en de andere krijgt ambulante begeleiding.

2.7 Media en beeldvorming

LHBT+-ers hebben moeite met de manier waarop de media hen portretteert. 40% vindt het beeld van LHBT+ niet representatief en 82% vindt dat LHBT+-ers minder stereotyperend in beeld moeten komen. 36% heeft in het afgelopen jaar discriminatie en/of intolerantie ervaren via de media. (zie figuur 13).

2.8 Sport en recreatie in de Noordoostpolder

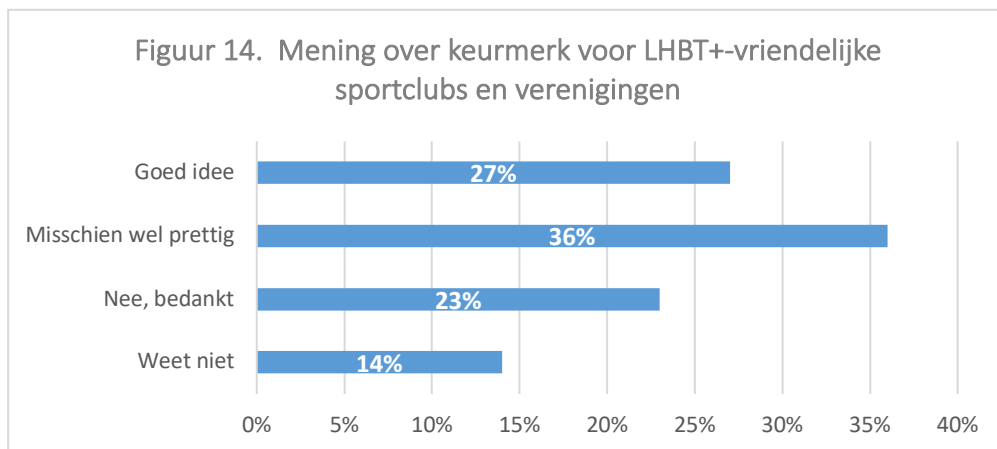
Zichtbaar jezelf kunnen zijn bij sport en recreatie

LHBT+-ers beoordelen het sport- en recreatieklimaat voor LHBT+ in de Noordoostpolder met een 6,4 gemiddeld. Ruim de helft (53%) geeft aan dat ze tijdens sport en recreatie in de Noordoostpolder zichtbaar zichzelf kunnen zijn, 14% is daar enigszins positief over. Een derde (33%) vindt dat ze niet zichtbaar zichzelf kunnen zijn tijdens sport en recreatie in de Noordoostpolder.⁹

“Bij het voetballen werd er veelvuldig homo geroepen.”

⁹ Deze cijfers zijn gebaseerd op 21 van de 22 respondenten. Respondent geeft de vragen overgeslagen.

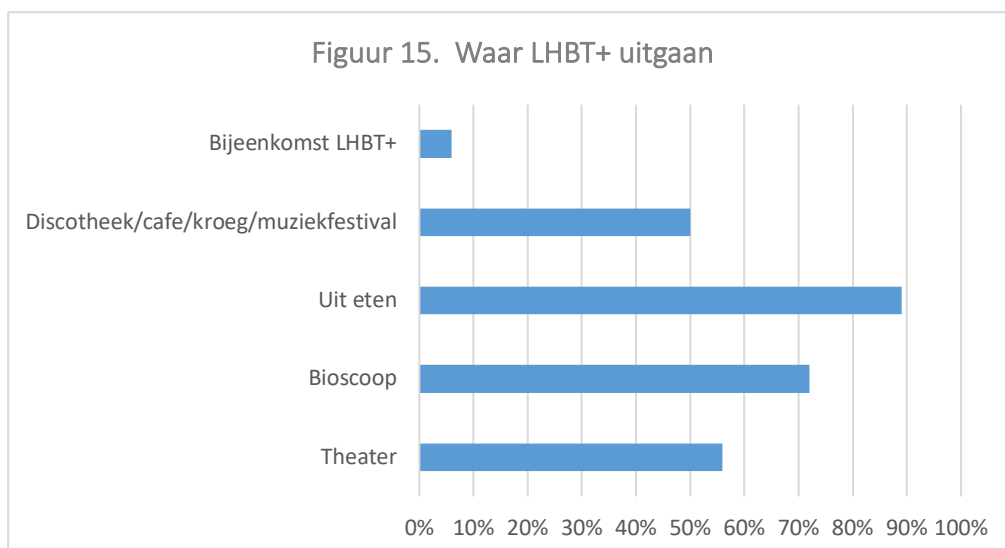
Een meerderheid van 63% is positief over een keurmerk voor LHBT+ vriendelijke sportclubs en verenigingen (zie figuur 14).

2.9 Uitgaansleven in de Noordoostpolder

Uitgaansleven

Van de respondenten geeft 82% aan wel eens uit te gaan in de Noordoostpolder. De overige respondenten gaan niet uit, omdat ze geen zin hebben (1), of ze blijven liever thuis met vrienden (1) of er zijn in de buurt geen plekken om uit te gaan voor LHBT+- ouderen (1). Zie figuur 15 voor waar LHBT+ uitgaan.

Noot. Deze gegevens zijn gebaseerd op n=18.

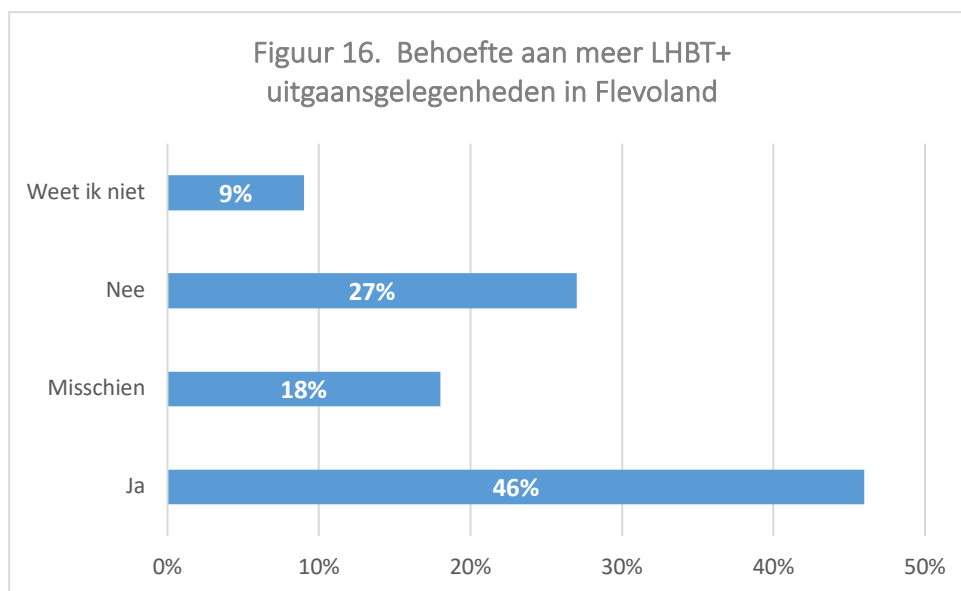
11 van de 18 respondenten zeggen vaak tot soms naar LHBT+ uitgaansgelegenheden in andere steden gezien de volgende quotes:

“Er is hier niks in Emmeloord wat betreft LHBT+-uitgaansgelegenheden.”

LHBT+ uitgaansgelegenheden *“....hebben we niet in de buurt.”*

Behoefte aan LHBT+ uitgaansgelegenheden

Een meerderheid van de respondenten (63%) zegt behoefte te hebben aan LHBT+ uitgaansgelegenheden in Flevoland. Zeker ook voor de jeugd is dit van belang, volgens een respondent (zie figuur 16).

Om het uitgaansleven in de Noordoostpolder aantrekkelijker te maken, geven de respondenten enkele suggesties:

- organiseren van activiteiten voor LHBT+-ers, waaronder LHBT+ jongeren,
- zoals LHBT+I avonden met lezingen, spelletjes of een quiz .
- specifieke uitgaansgelegenheden voor LHBT+-ers te creëren, zoals LHBT+ kroegen, discotheken of gaybars.
- activiteiten te organiseren in een meer ongedwongen sfeer en in een gewone kroeg.
- aandacht te besteden aan het vergroten van zichtbaarheid.

“Lezingen van mensen die iets hebben meegemaakt, om zo'n avond extra verbonden te zijn met elkaar”.

“Om iets luchtigs te doen en elkaar goed te leren kennen.”

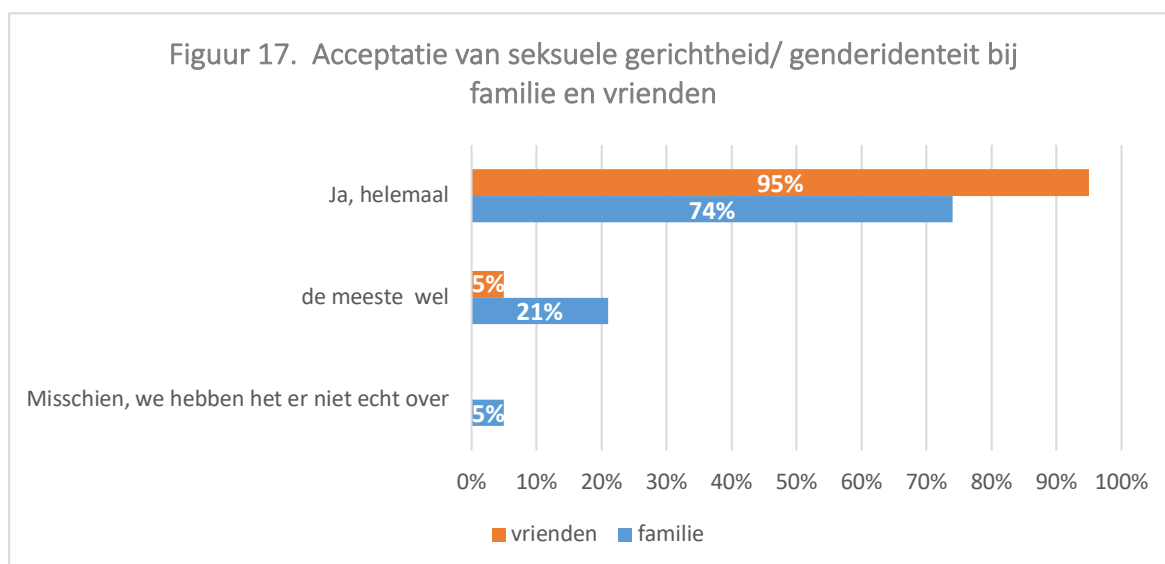
2.10 Familie, vrienden en netwerk

Openheid en acceptatie onder familie, vrienden en geloofsgenoten

De meeste LHBT+-ers (95%) geven aan dat het grootste deel van hun familie op de hoogte is van hun seksuele gerichtheid/genderidentiteit. Eén respondent durft hierin niet open te zijn richting zijn/haar familie.¹⁰ De respondent wijdt niet uit over de reden hiervoor.

Respondenten hebben ook de meeste vrienden verteld over hun seksuele gerichtheid/genderidentiteit.¹¹ 5% durft het (nog) niet te vertellen.

Over het algemeen staan zowel familie en vrienden open en accepteren de seksuele gerichtheid/genderidentiteit van de respondenten, indien dat bekend is (zie figuur 17).

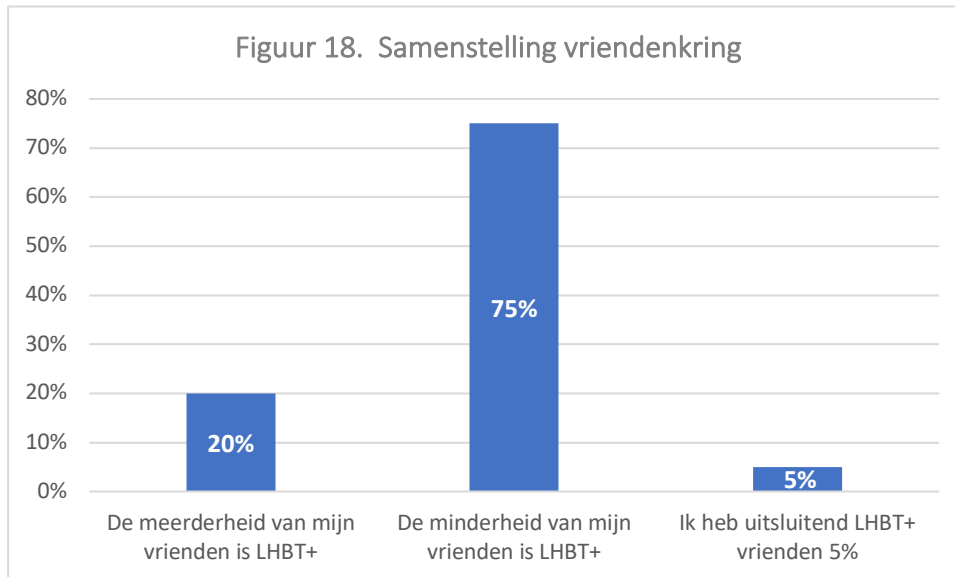

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=19.

¹⁰ Deze gegevens zijn gebaseerd op n=21.

¹¹ Deze cijfers zijn gebaseerd op 20 van de 22 respondenten.

LHBT+-ers geven over het algemeen aan tevreden te zijn met de samenstelling van hun vriendenkring (90%), 10% weet niet zeker of ze daar tevreden mee zijn. De vriendenkring van de LHBT+-ers bestaat voornamelijk uit hetero's en cisgender personen (zie figuur 18).

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=20.

“Heel blij met mijn vrienden, maar mis aansluiting bij gelijkgestemden.”

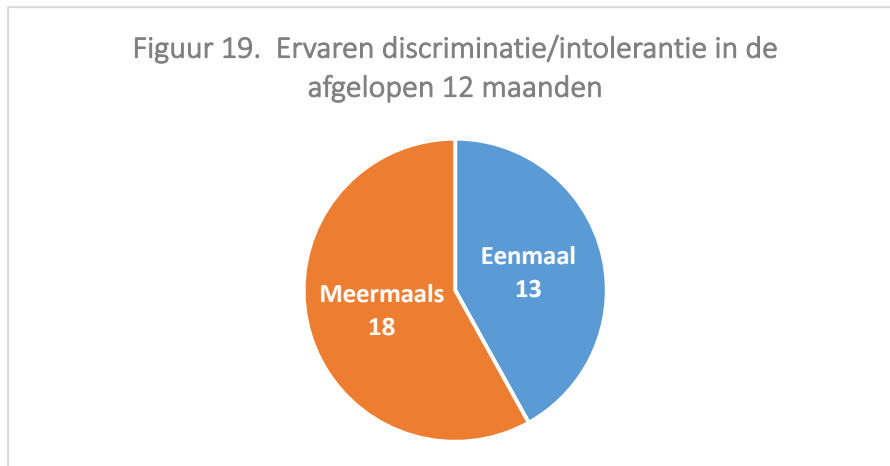
Van de LHBT+-ers die aan het onderzoek hebben meegedaan zegt 30% gelovig¹² te zijn, waarvan 83% zegt geen lid te zijn van een geloofsgemeenschap (n=6). Voor vijf respondenten is het niet van toepassing dat geloofsgenoten op de hoogte zijn van hun seksuele gerichtheid/genderidentiteit, omdat zij geen lid zijn van een religieuze gemeenschap. Eén respondent durft het niet aan de geloofsgenoten te vertellen (n=6).

Hoewel de respondenten geen uitspraak doen of geloofsgenoten op de hoogte zijn van hun seksuele gerichtheid/genderidentiteit en of zij hen accepteren, beschrijft een aantal wel de algemene opvattingen en/of het gedrag jegens seksuele- en genderdiversiteit die geloofsgenoten hebben als: “ouderwets”, “accepteren geen homoseksualiteit”, en “tolereren het en sommige accepteren het”.

¹² Deze cijfers zijn gebaseerd op 20 van de 22 respondenten.

2.11 Discriminatie en/of intolerantie

In de Noordoostpolder hebben respondenten in de afgelopen 12 maanden discriminatie en/of intolerantie eenmaal, dan wel meermaals ervaren (zie figuur 19). In totaal geven respondenten aan het afgelopen jaar 31 keer op verschillende terreinen gediscrimineerd te zijn geweest. Meestal was dit niet een eenmalige gebeurtenis, maar ging het om meerdere incidenten op hetzelfde terrein.

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op absolute aantallen.¹³

Terrein

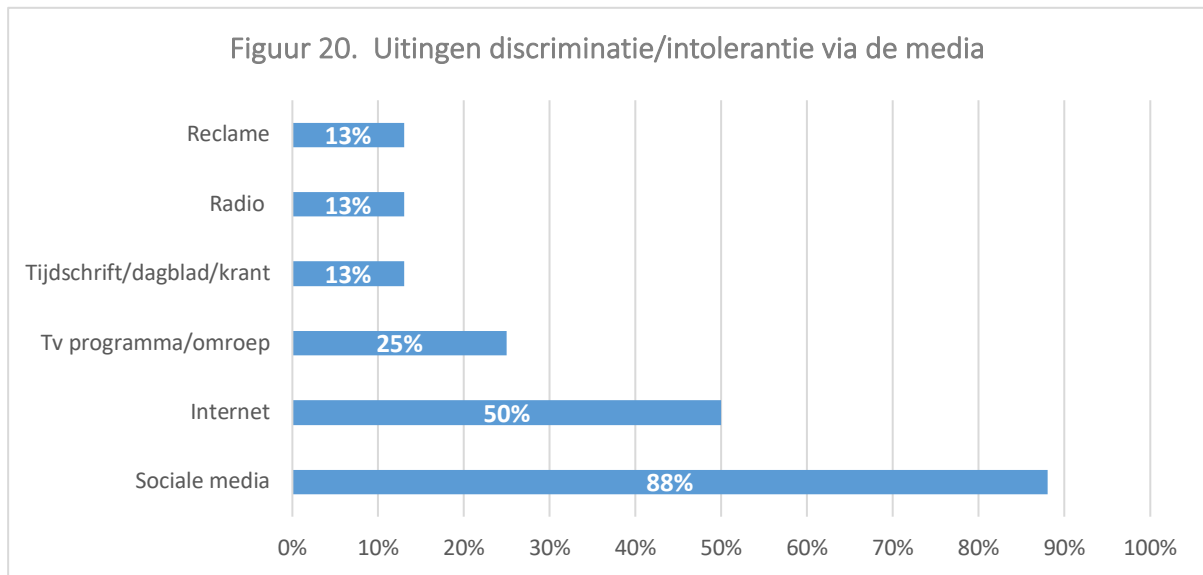
De media is het terrein waarop veruit de meeste discriminatie en/of intolerantie wordt ervaren als we kijken naar de absolute aantallen. Hier worden het hoogst aantal incidenten gerapporteerd. 36% van de LHBT+-ers geeft aan discriminatie te hebben ervaren door de media, meestal meermaals. Dit betreft vooral een algemene uiting die kwetsend werd ervaren.

“Op social media wordt vaak negatief gereageerd op artikelen over LHBT+-ers. Dus de artikelen zelf zijn niet kwetsend.”

“Er zijn altijd gekken die meningen ongenueanceerd uiten online of op tv. Het is onvermijdelijk vrees ik...”

¹³ Meerdere ervaringen kunnen gerapporteerd zijn door dezelfde LHBT-er.

De LHBT+-ers rapporteren discriminatie over verschillende media. De ervaring met discriminatie ondervinden ze voornamelijk op sociale media en op internet (zie figuur 20).

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=8.

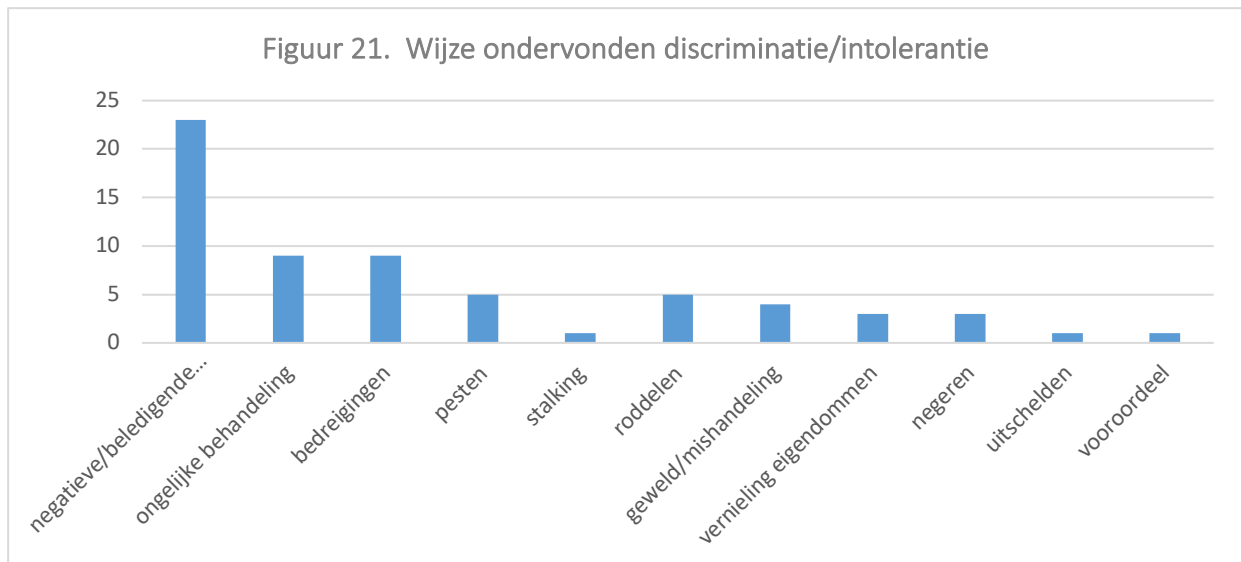
De LHBT+-ers geven ook aan discriminatie te ervaren het afgelopen jaar op het terrein van de arbeidsmarkt bij het zoeken naar een baan/werk (42%)¹⁴, op het werk (27%, n=6) en in het onderwijs (20%, n=2). Relatief gezien wordt er dus bij het vinden van een baan/werk meer discriminatie ervaren door de respondenten.

Incidenten met discriminatie en intolerantie kwamen dus vooral voor in de media en op het werk. Maar ook (alhoewel minder) op straat en in de woonomgeving hebben respondenten te maken gehad met discriminatie.

Aard

De wijze waarop respondenten discriminatie en/of intolerantie ervaren is voornamelijk door negatieve, beledigende opmerkingen en in mindere mate ongelijke behandeling en bedreigingen (zie figuur 21).

¹⁴ Dit cijfer is gebaseerd op n=12.

Noot. Deze cijfers zijn uitgedrukt in absolute aantallen.¹⁵

“Lacherig doen en mij een beetje belachelijk maken.”

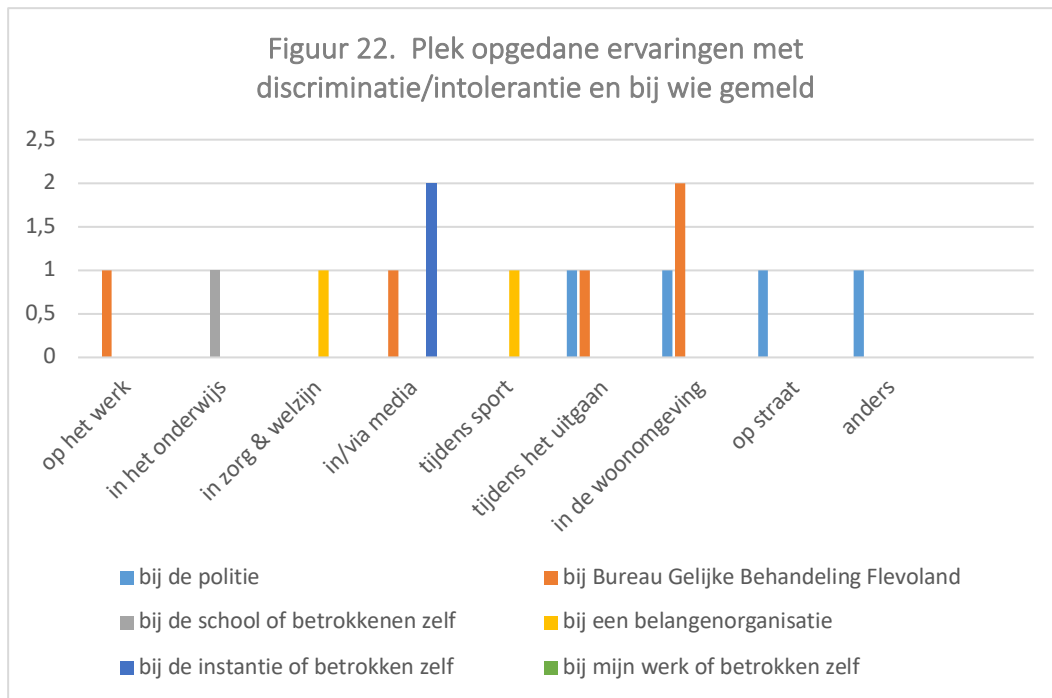
“Buren die spugen , homohaat woorden roepen etc.”

Meldingen van discriminatie en/of intolerantie bij instanties

Over de afgelopen 12 maanden waren er in totaal 31 incidenten van discriminatie en/of intolerantie ervaren. Respondenten hebben in totaal 14 meldingen gedaan, wat neerkomt op een meldingspercentage van 45%. De meeste meldingen werden bij de politie en bij Bureau Gelijke Behandeling Flevoland¹⁶ gedaan (zie figuur 22).

¹⁵ Meerdere wijzen per incident mogelijk.

¹⁶ Meldingen zijn gedaan door een en dezelfde persoon. Het aantal meldingen benoemd door de respondenten komt niet overeen met het aantal registraties bij BGBF. Zie Huijsen (2019) pagina 13, voor een verklaring voor deze verschillen. Vanuit NOP is er in de betreffende periode van 12 maanden 1 melding bij BGBF gedaan en 2 meldingen bij de politie.

Noot. De cijfers zijn uitgedrukt in absolute aantallen.

Reden om niet te melden

De redenen die respondenten, met ervaring(en) van discriminatie/intolerantie, opgeven om niet te melden staan hieronder vermeld. Het cijfer geeft de aantal keren aan dat deze zijn genoemd:¹⁷

- ze denken dat het niet helpt (1 keer)
- ze geen vertrouwen hebben dat ze goed/serieus worden geholpen (4 keer)
- ze er geen aandacht meer aan willen besteden (10 keer)
- ze het niet belangrijk genoeg vinden (3 keer)
- het ze te veel tijd en moeite kost (4 keer)
- ze het zelf hebben opgelost (1 keer)
- ze niet wisten hoe/waar te melden (2 keer)
- ze bang zijn voor (eventuele negatieve) gevolgen (1 keer)

Meldingsbereidheid in de toekomst

Voor dit onderzoek zegt 50% van de respondenten¹⁸ niet bekend te zijn met BGBF.¹⁹

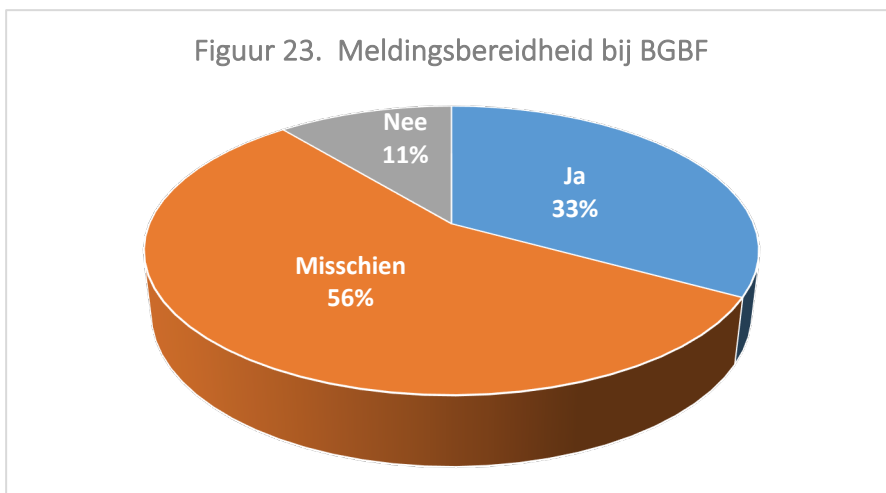
Wat betreft de bereidheid om ervaring(en) met intolerantie of discriminatie (in de toekomst) te melden bij Bureau Gelijke Behandeling Flevoland zegt meer dan de helft van de respondenten dit wel of misschien te doen (zie figuur 23).

¹⁷ Meerdere antwoorden waren mogelijk.

¹⁸ Deze cijfers zijn gebaseerd op n=18.

¹⁹ Bureau Gelijke Behandeling Flevoland.

Figuur 23. Meldingsbereidheid bij BGBF

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=18.²⁰

2.12 Regenboogactiviteiten

Lidmaatschap van LHBT+ belangenorganisaties

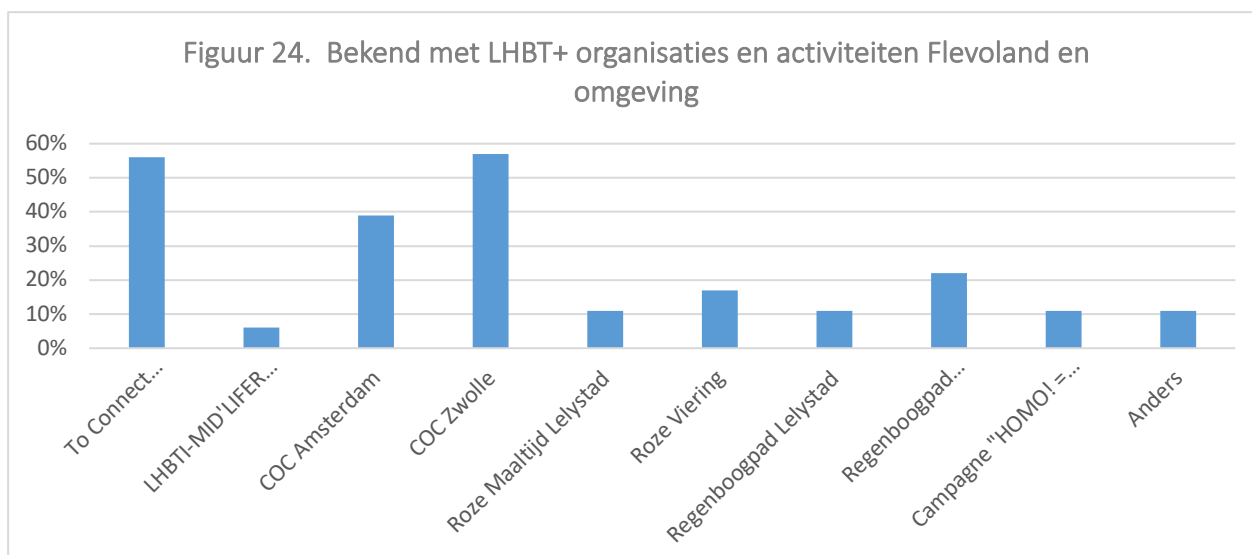
28% van de respondenten geeft aan lid te zijn van een LHBT+ organisatie, waaronder COC en LHBTI+ 30+ Noordoostpolder. De anderen zijn geen lid. Respondenten geven diverse redenen aan om geen lid te zijn van een LHBT+ belangenorganisatie. Het heeft te maken met de tijdsinvestering, de meerwaarde en het belang om aan te sluiten bij een belangenorganisatie, de behoefte en de noodzaak.

Bekendheid met activiteiten van LHBT+ organisaties en activiteiten in Flevoland en omgeving

Respondenten zijn vooral bekend met de activiteit To Connect²¹ in de Noordoostpolder. Daarnaast zijn ze ook bekend met het COC in Zwolle en in Amsterdam (zie figuur 24).

²⁰ Respondenten konden meerdere antwoorden geven per incident.

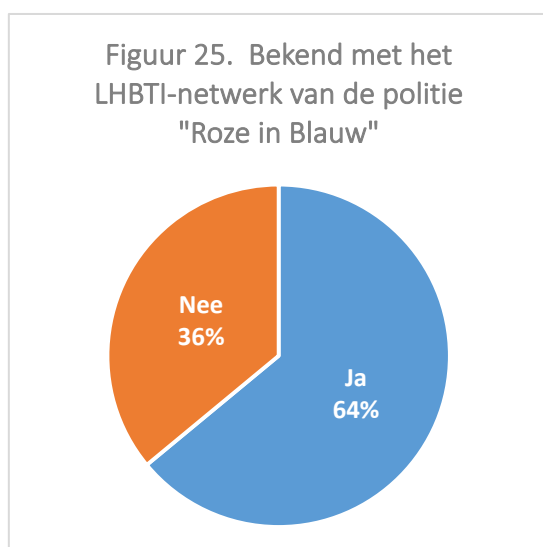
²¹ To Connect is een vrijwilligersinitiatief om LHBTI-jongeren bij elkaar te brengen.

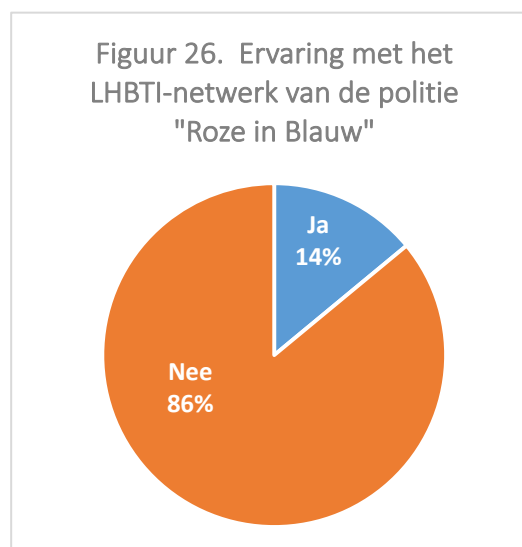
Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=18. Meerdere antwoorden mogelijk.

Bekendheid en contact met LHBTI Network Roze in Blauw

Meer dan de helft van de respondenten zegt het LHBTI netwerk van de politie "Roze In Blauw" te kennen (zie figuur 25). Slechts iets meer dan 10% geeft aan ervaring te hebben met het LHBTI netwerk (zie figuur 26).

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=22.²²

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=14.

Het contact wordt als positief tot zeer positief ervaren. De respondenten geven geen toelichting over de inhoud/context van dit contact.

²² Deze vraag is eerder in de enquête is gesteld.

Behoeftte aan ontmoeting en themabijeenkomsten

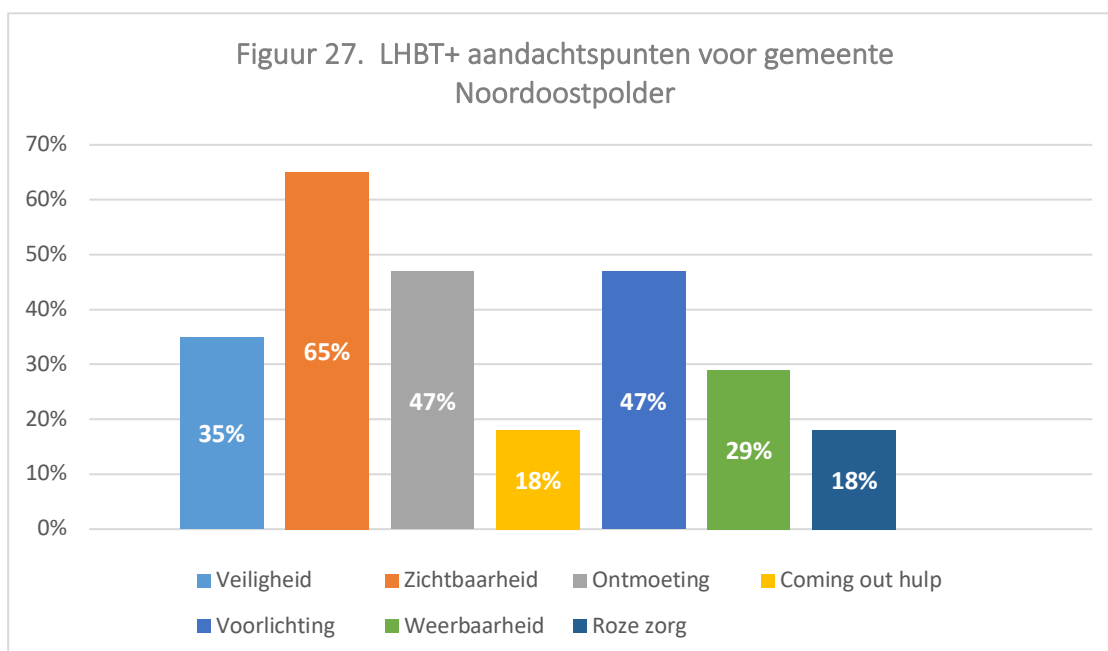
Respondenten geven aan behoefte te hebben aan een ontmoetingsplek (50%), terwijl 50% hier geen behoefte aan heeft. Daarnaast is 89% van de respondenten van mening dat familie en vrienden geen behoefte hebben aan voorlichtingsbijeenkomsten over seksuele- en genderdiversiteit, terwijl 11% denkt wel dat familie en vrienden dat wenselijk zou vinden.²³

16% van de respondenten geeft aan niets te missen, ten opzichte van 61% van de respondenten die wel wat (of alles) missen. Respondenten in de Noordoostpolder missen het volgende met betrekking tot het thema LHBT+:

- Themabijeenkomsten op scholen, verenigingen en kerken.
- Uitgaansgelegenheden voor LHBT+.
- Openheid en verbondenheid.
- Zichtbaarheid.

Aandacht gemeente Noordoostpolder voor LHBT+ doelgroep

Volgens de respondenten zou de gemeente Noordoostpolder in de toekomst meer aandacht moeten besteden aan LHBT+ behoeften. Respondenten vinden dat de gemeente vooral het accent moet leggen op zichtbaarheid, ontmoeting en voorlichting als het gaat om LHBT+ (zie figuur 27).

Noot. Deze cijfers zijn gebaseerd op n=17. Respondenten konden 3 aandachtspunten kiezen.

²³ Deze cijfers zijn gebaseerd op 18 van de 22 respondenten.

3 | Conclusies en aanbevelingen²⁴

In mei en juni 2019 heeft Bureau Gelijke Behandeling Flevoland, in het kader van Lelystad Regenboogstad en Flevoland Regenboogprovincie, in samenwerking met CMO Flevoland de Regenboogenquête uitgezet onder de inwoners van Flevoland. Met als doel inzicht te verschaffen in de ervaringen en behoeften van LHBT+'s (lesbiennes, homo's, biseksuelen, transgenderpersonen e.a.) in Flevoland voor gemeenten, politie en andere organisaties, zodat er duidelijk in beeld komt waar samen aan gewerkt kan/moet worden. In dit rapport zijn de data geanalyseerd die van toepassing zijn op de gemeente Noordoostpolder. Er hebben 22 respondenten uit de Noordoostpolder meegedaan aan het onderzoek. De meerderheid identificeert zich als homoseksueel of als lesbisch. Slechts een paar respondenten identificeren zich als transgenderpersoon, biseksueel of panseksueel. 96% is van Nederlandse herkomst en meer dan de helft is in de leeftijd van 19-36 jaar. Er wordt daarom tussen de respondenten geen onderscheid gemaakt in de analyse.

Veiligheid, zichtbaarheid en veilig over straat

Respondenten beoordelen de kwaliteit van leven, het zichtbaar jezelf zijn en de veiligheid positief. Desondanks vermijdt bijna een derde van de LHBT+-ers in de Noordoostpolder wel bepaalde plekken en past meer dan de helft hun gedrag aan tijdens het uitgaan en op straat om zich veiliger te voelen. Het is zorgelijk dat veel LHBT+-ers zichzelf niet kunnen zijn en geen affectie tonen in het openbaar, zoals hand in hand lopen. Ze houden zich op de achtergrond om zichzelf in bescherming te nemen.

Aanbeveling: LHBT-ers verwachten dat de verdraagzaamheid/acceptatie van LHBT+-ers de komende jaren gelijk blijft en niet zal toenemen. Hierdoor is het van belang om oog te blijven hebben voor de veiligheid van LHBT+-ers op straat, in de wijk, rondom horecastraten/uitgaansplekken en op het werk.

Werken

Meer dan de helft van de LHBT+-ers die aan het werk zijn, is open over hun seksuele gerichtheid/genderidentiteit op de werkvloer. 41% laat dit afhangen van de situatie. Onder andere vanwege angst voor afwijzing, veroordeling of het gevoel van schaamte, conservatieve/negatieve denkbeelden over LHBT+-ers of willen er niet steeds mee worden geconfronteerd. Bijna een derde geeft aan discriminatie en/of intolerantie te hebben ervaren op de werkvloer vanwege hun seksuele gerichtheid en genderidentiteit. 42 procent heeft discriminatie ervaren bij de werving en selectie, waarvan sommigen meermaals.

Aanbeveling: Terugdringen van de risico van discriminatie en/of intolerantie door het opstellen en vastleggen van een antidiscriminatiebeleid en een gedragscode. En inzetten op een inclusieve en diverse werkomgeving waarin discriminatie en/of intolerantie geen plaats heeft.

²⁴ Conclusie deels gebaseerd op of geïnspireerd door Huijsen, M. (2019). Zichtbaar jezelf zijn in Lelystad. Regenboogenquête Flevoland. Lelystad: BGBF <https://bureaugelijkebehandeling.nl/publicaties/>

Leren

80% van de LHBT+-ers die aangeven betrokken te zijn bij het onderwijs, zijn neutraal over de aandacht van de school voor de thema's seksuele- en genderdiversiteit. Een respondent is ontevreden.

Meerdere respondenten geven aan dat o.a. meer voorlichting, zichtbaarheid en bewustwording wenselijk is.

Aanbeveling: Expliciete aandacht voor seksuele- en genderdiversiteit in sociaal veiligheidsbeleid en onderwijsprogramma's is van belang. Zoals ook wordt aanbevolen door M. Huijsen (2019) in het onderzoeksrapport voor Regenboogstad Lelystad: "Uit onderzoek blijkt dat expliciete aandacht voor LHBT thema's in onder andere beleid en onderwijsprogramma's belangrijk is en een positief effect heeft op het aantal incidenten, meldingsbereidheid en attitudes" (Huijsen 2019:17).

Gezondheidszorg en welzijn

Meer dan de helft van de respondenten geeft aan niet te weten of er in de Noordoostpolder genoeg aandacht is voor het thema seksuele- en genderdiversiteit in zorg en welzijn. De huisarts wordt door nagenoeg driekwart van de respondenten als LHBT+-vriendelijk ervaren.

41% van de LHBT+-ers is bekend met depressieve gevoelens en/of suïcidale gedachten. Voor de respondenten is het een ervaring uit het verleden, uitgezonderd een respondent die ambulante begeleiding krijgt.

Voor de oude dag waarop respondenten zorg nodig hebben, maakt het voor meer dan de helft van de LHBT+-ers het niet uit, als ze op één of andere manier samen met hun partner(s) kunnen blijven. Een deel vindt de reguliere zorg prima en een klein aantal heeft behoefte aan een woon-zorgcentrum met gelijkgestemden (LHBT+).

Aanbeveling: De drempel naar hulp verkleinen door expliciet aandacht te besteden aan seksuele- en genderdiversiteit. Op dit moment ontbreekt die expliciete aandacht, aangezien veel respondenten aangeven geen idee te hebben hoe zorg- en welzijnsinstellingen in de Noordoostpolder hierin staan.

Media

De opinie van LHBT+-ers over de media is zorgelijk. 40% van de respondenten vindt het beeld van LHBT+ mensen in de media weinig representatief. Hierover maken ze zich zorgen. Een minderheid herkent zichzelf in het beeld van LHBT+-ers dat door de media wordt geschetst. Daarnaast worden er ook veel algemene media-uitingen als kwetsend ervaren. 23% van de LHBT+-ers heeft dit in de afgelopen 12 maanden, ook meermaals, ervaren.

Aanbeveling: Uiteraard is directe invloed op de landelijke media lastig, maar de regionale media kan wel het één en andere doen. Zij kunnen een bijdrage leveren aan de zichtbaarheid van LHBT+-ers in Flevoland door verhalen van echte mensen in beeld te brengen, als tegenhanger van stereotyperende beelden die er zijn. Daarnaast kan aandacht besteed worden aan LHBT+ gerelateerde thema's en activiteiten.

Sporten en recreëren

Het sport/recreatieklimaat krijgt gemiddeld een kleine voldoende. Het zichtbaar jezelf kunnen zijn tijdens de sport of het recreëren beoordeelden respondenten met een magere 6,4. 63% van de respondenten staat dan ook positief over een regenboogvriendelijk keurmerk voor sportverenigingen.

Aanbeveling: Onderzoek de mogelijkheden voor een keurmerk voor sportverenigingen in de Noordoostpolder.

Uitgaan

61% van de LHBT+-ers die wel eens uitgaan, bezoekt soms of vaak LHBT+ uitgaansgelegenheden. 64% van die LHBT+-ers heeft behoefte aan LHBT+ uitgaansgelegenheden in Flevoland. Het uitgaansleven van de Noordoostpolder kan aantrekkelijker voor LHBT+ worden gemaakt door een LHBT+ kroeg/discotheek, activiteiten voor LHBT+ (jongeren), lezingen en luchtige activiteiten.

Aanbeveling: Er is een gemis aan LHBT+ uitgaansgelegenheden in de provincie en in de gemeente. Investeer in LHBT+ vriendelijk(er) maken van uitgaansgelegenheden en de mogelijkheden voor ontmoetingsplekken exploreren

Familie en netwerk

De meeste LHBT+-ers zijn uit de kast bij familie en vrienden en voelt zich door hen volledig, of in ieder geval door de meesten, geaccepteerd.

90% van de LHBT+-ers in de Noordoostpolder is tevreden over de samenstelling van de vriendengroep. Voor iets meer dan de helft bestaat deze groep voor een minderheid van LHBT+-vrienden.

30% van de LHBT+-ers is gelovig, waarvan 83% zegt geen lid te zijn van een geloofsgemeenschap. LHBT+-ers geven wel algemene opvattingen en/of het gedrag weer die geloofsgenoten hebben m.b.t. seksuele- en genderdiversiteit als ouderwets, geen acceptatie van homoseksualiteit, maar ook tolerantie en soms acceptatie.

Aanbevelingen voor geloofsgemeenschappen: Het is belangrijk om in dialoog te blijven met leden in kerken en moskeeën.

Discriminatie en meldingsbereidheid

In de Noordoostpolder is er in de afgelopen 12 maanden 31 keer discriminatie ervaren door LHBT+-ers. De meeste gevallen hebben, als we kijken naar absolute aantallen, te maken met de media, maar relatief gezien wordt er meer discriminatie ervaren bij het zoeken naar een baan/werk. Daarnaast wordt discriminatie ervaren op straat, in de woonomgeving en in het onderwijs. Het gaat bijna altijd om vijandige bejegening waaronder negatieve beledigende opmerkingen, ongelijke behandeling en/of bedreigingen.

De meldingsbereidheid is hoog. Er is in 14 van de gevallen melding gedaan door de respondenten, vooral bij de politie. De voornaamste reden waarom de respondenten geen melding doen is, omdat ze er geen aandacht meer aan het onderwerp willen besteden. Meer dan de helft van de respondenten is wel bereid in de toekomst te gaan melden bij de BGBF.

Aanbeveling: Maak het belang van melden duidelijk(er), ook als het een melding als getuige betreft. Communiceer hierbij op een andere manier over wat er gebeurt met een melding. Ook als iets zelf wordt opgelost is het namelijk belangrijk om de ervaring op te kunnen nemen in de cijfers. Politie: verwijst in aangiften naar de discriminatiegrond en vraag door.

Ontmoeting en activiteiten

De meeste LHBT+-ers zijn geen lid van een LHBT+-belangenorganisatie. Redenen die een aantal respondenten aangeven om geen lid te zijn van een organisatie hebben te maken met weinig ruimte momenteel door studie of wat een organisatie extra te bieden heeft aan leden. Anderen zien de noodzaak of belang er niet van in of hebben geen behoefte. LHBT+-ers zijn bekend met de activiteiten en organisaties, met name van het COC Zwolle.

De helft van de LHBT+-ers heeft behoefte aan een ontmoetingsplek en themabijeenkomsten in de gemeente. De meeste respondenten denken dat familieleden of vrienden geen behoefte hebben aan voorlichtingen/bijeenkomsten over seksuele- en genderdiversiteit. De LHBT+-ers uit de Noordoostpolder missen uitgaansgelegenheden voor LHBT+, voorlichting op scholen, openheid en verbondenheid en zichtbaarheid. De belangrijkste aandachtspunten voor de gemeente Noordoostpolder zijn: zichtbaarheid, ontmoeting en voorlichting.

Aanbevelingen:

- Aangezien er dus wel een grote behoefte aan is, is het structurele ondersteuning vanuit gemeente/welzijn/jongerenwerk voor LHBT+ ontmoeting/themabijeenkomsten gewenst.
- De gemeente zou een stimulerende en faciliterende rol kunnen aannemen met betrekking tot voorlichtingen in het onderwijs.
- Bedrijven hebben de plicht om te zorgen voor een discriminatievrije werkvloer en werving- en selectieprocedure. Ook hier is nog veel te verbeteren.
- Aandacht besteden aan het fenomeen van schijnveiligheid door onzichtbaarheid onder jongeren en volwassenen. 'Aan acceptatie gaat zichtbaarheid vooraf' (Tanja Ineke, oud-voorzitter COC).